

Forfatter: Ulfeldt, Leonora Christina

Titel: Udrag fra Jammers Minde

Citation: Ulfeldt, Leonora Christina: "Jammers Minde og andre selvbiografiske Skildringer", i Ulfeldt, Leonora Christina: *Jammers Minde og andre selvbiografiske Skildringer*, udg. af JOHS. BRØNDUM-NIELSEN ; C. O. BØGGILD-ANDERSEN , Rosenkilde og Bagger, 1949, s. 189. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-leonora01-shoot-idm140124511339664.pdf> (tilgået 25. oktober 2021)

Anvendt udgave: Jammers Minde og andre selvbiografiske Skildringer

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

↩ Førend jeg melder noget om den Fange Christians Bedrifter *imod mig*, vil jeg med faa Ord berette hans Brøde, hvorfor han var fangen. Han haver tjent Maans Armfeld for Laquei. Han med andre Laqueier ypper Klammeri med en Mand, som havde værret Christian en Fader og fød hannem op af1 sin Ungdom og altid haft Omsorrig for hannem. Manden blev dødelig saaret raabte i sit Yderste: "Gud straffe dig, Christian, for Søn du est. Din Haand dræbte mig". De andre Laqueier løbe hver sin Vej, men Christian blev paagreben. Hans Kaare befandtes og at være blodig. Han nægtede det altid, at det ikke var ham, der stak Manden. Han blev dømt fra Livet; men eftersom den døde Mands Kvinde ikke vilde bekoste paa *Executionen*, blev Christian saa hensiddendes, og hans Junker betalte hans Føde. Paa tredie Aar havde han værret fangen, førend jeg blev fængselet, og blev trende Gange forfløt; først af Troldhullet i2 den mørke Kirke, siden her, som jeg sidder. (*Da var der et stort dobbelt Vindue med Jern-Trailer, som blev tilmuret, der jeg skulde sættes herind; og fortælte siden Christian, hvorledes Pigerne i Fadburstuen havde flyet hannem mangen Kande Øl op, som han vandt op rned et Reb.*) Der jeg blev ført fangen hid, blev han sat der, Doctern sidder, og der Doctern blev fængselet, gik Christian siden løs i Taarnet, drog Sej erværket op for Taarngemmeren, lukte op og til for Fangerne der nere, ja havde *ofte* Nøglene til Taarnet. Jeg errindrer mig *og nu*, at Taarngemmeren Rasmus sad engang hos den gamle Slosfogt til Middag i mit uderste Rum, og Slosfogden vilde sende Pær ned et Ærinde; sagde til Rasmus: "Gehet hin und macht auf. Peter soll was bestellen³. "Far" (sagde Rasmus), "Christian har Nøglen". "So" (sagde Slosfogden), "das ist hübsch"⁴. Og derved blev det, thi * * * *
¹⁹⁰ Rasmus sagde: "Jeg er nok vis paa, at Christian gaar ingen Steds". Alt efterhaanden tog Christians Frihed og Myndighed til; siden Pær Kusk kom bort, bar Christian Madden op og tjente Slosfogden ved Bordet i mit uderste Rum.